

Literaire bijlage bij
Mijn weekblad

Portret van Poesjkin door Orest Kiprenski

Terwijl in West Europa na Napoleon de reactie de boventoon voerde en alom de censuur woedde, was het in het tsaristische Rusland niet veel beter. Aleksandr Sergejevitsj Poesjkin (1799 – 1837) werd voor een paar epigrammen tegen hooggeplaatste personen en een gedicht, waaruit een verlangen naar vrijheid sprak, verbannen naar de Krim. Tijdens zijn ballingschap werkte hij aan zijn meesterwerk, het grote gedicht *Jevgeni Onegin* dat hij in 1830 voltooide.

Jevgeni Onegin werd al direct na verschijnen door critici geroemd om innovatieve rijmschema's, de lichte, ongedwongen, humoristische toon en de natuurlijke dictie, alles zo geheel anders dan de toen gangbare zware classicistische stijl.

Los van de stijl wordt *Jevgeni Onegin* ook algemeen gezien als baanbrekend in haar thematiek. Het centrale onderwerp van het drama is de complexe wisselwerking tussen kunst en leven en de vermenging van westerse en Russische begrippen, die zo typerend is voor Tatjana en de cultuur waarin ze leeft. Het ene moment leest ze een romantisch boek, het volgende moment luistert ze naar de verhalen vol volksbijgeloof van haar kindermisje. Geheel in de stijl van de romantiek stierf Poesjkin zeven jaar later aan de gevolgen van een duel met een Franse edelman die zijn eer had beledigd. Hiernaast het schilderij van Ilya Repin over het duel van Eugene Onegin en Vladimir Lensky in het A.S. Pushkin Museum, St. Petersburg

1831

A.S. Poesjkin - Eugene Onegin

De roman in verzen *Jevgeni Onegin* ontstond in de loop van acht jaar (1823-1831). Het verhaal, dat de dichter door een ironische verteller laat vertellen, handelt over een jonge dandy uit de aristocratische kringen van Petersburg, die op het landgoed woont dat zijn oom hem heeft nagelaten. Levensmoe en ontgoocheld gaat hij met niemand om, maar sluit weldra vriendschap met Lenski, een jonge romanticus, die in Gottingen heeft gestudeerd. Deze is verloofd met Olga Larina, een meisje uit de buurt. Onegin en Lenski bezoeken de familie Larin, een typisch voorbeeld van provinciale landadel. Onegin wordt bekoord door Olga's oudere zuster Tatjana, een stil en naïef meisje. Zij wordt op het eerste gezicht verliefd op Onegin. Ze bekent haar gevoelens in een ontroerende en eenvoudige brief, waarmee ze zich aanbiedt, maar de geborneerde Onegin heeft geen interesse en vertelt haar dit nogal onbehouden. Dan volgt de humoristische beschrijving van de zeden van de landadel op een bal bij de Larins. Daar beledigt Onegin zijn vriend Lenski. Deze daagt hem uit; Onegin aanvaardt het duel en doodt zijn vriend. Gekweld door zijn geweten gaat hij op reis. Wanneer hij drie jaar later terugkeert, ontdekt hij dat Tatjana getrouwd is met een van zijn kennissen, een prins uit de hogere aristocratie. Zij is nu het stralende middelpunt van de society van St Petersburg. Haar schoonheid en haar charme zetten Eugene Onegin nu in vuur en vlam, maar zij ontvangt hem koel en beheerst. Weliswaar bekent ze hem, dat ze ongelukkig is en nog van hem houdt, maar als hij haar zijn liefde verklaart, wijst zij hem af. Zij zal haar echtgenoot trouw blijven.

Duel in de sneeuw